

ประโยค ป.ธ.๘
แต่ง ไทยเป็นมคธ
สอบ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

พระสาวกสงฆ์จัดว่าเป็นรัตนะประการหนึ่งในรัตนะ ๓ อันเป็นสรณะของ พุทธศาสนิกเพราะว่า แม้พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้และทรงแสดงธรรม แต่เมื่อขาดผู้รู้ธรรม และรับปฏิบัติ ความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าก็ไม่สำเร็จประโยชน์ และพระสาวกสงฆ์นั้น ได้เป็นกำลังใหญ่ของพระศาสนา ในอันช่วยประกาศพระธรรม ประดิษฐานพระศาสนา ขึ้น เพื่อประโยชน์สุขแก่ชนเป็นอันมาก ตลอดถึงชนผู้เกิดในภายหลัง นับว่าเป็น บูรพการีรองพระศาสดาลงมาของพุทธศาสนิก ดุจบูรพการี รองท่านผู้เป็นต้นวงศ์แห่งสกุล นำเสียดายนักว่า ประวัติของพระสาวกไม่ค่อยมีนักในบาลี ที่มีก็เพียง เป็นท่อนเป็น ตอนเพียงเข้ามาอุปสมบท นอกจากนั้นก็รู้ได้โดยกาลที่กล่าวถึงในที่นั้นบ้าง ที่นี้บ้าง โดย ธรรมเนียมของท่านบ้าง เรื่องพระสาวกค่อนข้างกล่าวถึงมากในปุณอรรถกถา แต่ก็เป็นเรื่อง กระจัดกระจายไม่เป็นหลักฐานในทางตำนาน มีอาจารย์บางท่านได้รวบรวมประวัติของ พระสาวกบ้างก็มี เช่น พระอรรถกถาจารย์ ผู้รจนามโนรถปुरुณี อรรถกถาอังคุตตร นิกาย พรรณนาความบาลีตอนแอดทัคคะ คือ ตอนที่ทรงยกย่องพระสาวกว่าเป็นเยี่ยม ในทางหนึ่ง ๆ แต่ก็พรรณนาเพียงเข้ามาอุปสมบท และได้รับยกย่องเป็นแอดทัคคะ แต่น่าเสียดใจว่า ท่านมุ่งกล่าวบูรพกรรมของพระสาวกเหล่านั้นมากกว่า กล่าวประวัติใน ปัจจุบัน เรื่องที่รจนานั้นกลายเป็นนิยายไป อ่านแล้วไม่ทำให้เกิดความเลื่อมใสและ นับถือ อีกเรื่องหนึ่ง อสิตมหาสาวกนิพพาน อาจารย์ในปุณไตรจนาขึ้นหาทราบไม่ ยังไม่พบ ปกรณ์เป็นที่มา อันรจนาในภาษามคธ พบแต่รจนาในภาษาไทย เรื่องที่เล่าถึงนั้น ไม่ได้หมายจะให้เป็นที่มา เก็บเรื่องจากที่นั้นบ้าง ที่นี้บ้าง เอามาประจุในพระโอษฐ์ ของพระสาวกนั้น ๆ ให้ตรัสสอนใครต่อใครในสมัยจะนิพพาน เพื่อสะกิดใจผู้ฟังผู้อ่าน ให้เกิดสงสารและรันทด มุ่งจะให้กถานั้นมีรสชาติในทางนั้น หาหลักฐานในทางตำนาน มิได้ ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที

เฉลย ประโยค ป.ธ.๙

แต่ง ไทยเป็นมคธ

พ.ศ. ๒๕๓๒

ภควโต หิ สวากสงโฆ นามสส ยัม พุทธาทิรตนตคยัม พุทธสาสนิกานัม สรณมุตตมัม
 โหติ, ตสฺสณฺณตโร ๑ พุทฺโธปิ เจตถ ธมฺมสฺส โพรธตา อโหสิ ตสฺส จ เทสโก, สเจ ปน
 เย สวากา เทสิทธมฺมสฺส วิชานนกา เจวสุสฺสึ ธมฺมานุธมฺมปฏิปฺนนา อนุธมฺมจาริโน จ,
 เตเยว นากวิสฺสึสฺสึ เอวณฺหิ สติ พุทฺธสฺส สมฺมาสมฺโพธิณฺณามิ พุทฺชนหิตาย พุทฺชนสุชาย
 โลกานุกมฺปาย เนวสํวตฺติสฺส ๑ สวากสงโฆ จ นามสส สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส สตฺถุโน มหพฺพโลเยว
 โหติ พุทฺธนํ ชนํ ยาว ปจฺจิมาชนตาย อตฺถาย หิตาย สุชาย สาสนธมฺมํ ปกาสิตฺถเจว
 พุทฺธสาสนณฺจิมสฺมิ โลกสนฺนิวาเส ปตฺติฏฺฐาเปตฺตํ ๑ สวากสงโฆ หิ นามสส ยถา
 กุลเชฏฺฐภวตโร ปจฺมกฺลวสิกปฺพุทฺถการิตฺโต ปรี อนุโตชนานํ ปฺพุทฺถการิฏฺฐจฺฉานิยา โหนฺติ เอวเมว
 สมฺมาสมฺพุทฺธโต ปรี พุทฺธสาสนิกานํ ปฺพุทฺถการิฏฺฐจฺฉานิโย โหติ ๑ ตัม โช ปเนตฺตัม
 พุทฺธสาสนิกานํ วิปฏิสาริเยว โหติ, ยัม อาทิโต ปฏฺฐาย ยาว นิพฺพานปริโยसानา
 สวากปฺวตฺติกถา ปาลียํ ปากฎฺฐิตา, सा अप्रकायेव ओहोसि १ या ज सवकप्वत्तिकथा
 पालियं पाक़्खित्ता, सायेव उप्पसम्पत्तकालोत्त पग्गुत्ति ชณฺฑมตฺตา อโหสิ ปริจฺเจทฺมตฺตา จ ๑
 ตทวเสสสกา ปน สกฺกา ตตฺถ ตตฺถเอว วุตฺตคถาย เจว ตสฺส ตสฺสเสว จ ธมฺมเทสนาย
 วิณฺญาตฺตํ ๑ กิณฺจาปี สวากปฺวตฺติกถา นามสสา เขภฺยเยน อฏฺฐกถาย วุตฺตา, सा ปน
 วิภิกีรณภาวปฺปตฺตา เจว อโหสิ น จ นิตฺถานวตฺถุโน นิตฺถานวตฺตา ๑ เกจฺจ อางริยา เตสฺส
 สวากานํ ปวตฺติกถํ สมหาหิสุ, เต อญฺจคฺคเร มโนรตฺตปุณฺณิอาทิการาทโย เอเกกฺเขตฺทคฺค-
 ปาลยคฺคํ สํวณฺณียสฺส ๑ सा पन सवकप्वत्तिकथा उप्पसम्पत्तकालोत्त पग्गुत्ति यव
 เขตฺทคฺคปฺปตฺติฏฺฐापฺนာเยว สํวณฺณิตา ๑ ओहो वदिथं पुट्टसासनिगानं होति यं सायेव
 सवकप्वत्तिकथा पज्जुपฺปนपวตฺติกถोत्त उत्तरि तेस्स सवากानं पुพุท्ठกम्ममाทิสฺส
 สํวณฺณิตา ๑ तेनेव ज सा सवकप्वत्तिकथा नित्ถानवตฺถุมตฺตา हुत्त्वा नेव सोत्तुณं
 ปสาทฺธิยา เจว โหติ สมหาวนียา ज ๑ अपरापि ओसिदिमहासवकनिपुणानकथा ज नाम कथा
 गेन रजिता, नेव सका विण्णात्तुं ๑ यणฺหิ ओสिदिमहासवकनिपुणानปกรณं มาคฺชกาสาय रजित्,

ด้ เนว ทิฏฐมโหสิ น จ ปากฎีกุต์ ๑ ยมฺปน ทยฺยภาสาย รจิตฺ, ด้เยว ทิฏฐมโหสิ
 ปากฎีกุตฺตจ ๑ อสีติมหาสาวกนิพฺพานกถา หิ นามเสา เนว นิตานวตฺตฺตฺตถาย รจิตา,
 อถโข ตตฺถ ตตฺถเว เตสํ สาวกานํ ปวตฺติกถํ สมําหริตฺวา นิตฺพานสมเย ตสฺส ตสฺสเว
 สาวกสฺส โอวาทานุสาสนีภาเวน รจิตา ยงฺกณฺจ โอิทิตฺตุํ อนุสาสิตฺตุํ โสตฺนณฺจ การุณฺณณฺจ
 สํเวคณฺจ อุปฺปาเทตฺตุํ ๑ สาเยว จ โสตฺนํ การุณฺณปฺปฏิสาทาย เจว สํเวคปฺปฏิสาทาย จ
 สํเวคณฺจ รจิตา อโหสิ น ปน นิตานวตฺตฺตฺตถาย นิตานวตฺตฺต ๑

สนามหลวงแผนกบาลี

แต่ง.